

SEV-leiðslan ger stuttleikaferðir fyri SEV-pengar

»Eini 10 fólk í SEV-leiðsluni vóru herfyri uttanlands. Tað kallaðist ein »kanningarferð«. Men lítið fæst at vita um, hvat tey kannaðu. Og einki fæst at vita um, hvat tað kostaði, sigur Klæmint Olsen

Í sosialinum í gjár greiðir Hans Tausen Olsen, umboðsráðsformaður í SEV, frá, hví Klæmint Olsen ikki fær tey mál á skránni til ársfundin friggjadagin, sum hann hevur biðið um.

Men Klæmint heldur lítið um frágreiðingarnar.

– Fyri tað fyrsta hevur Hans Tausen ongan sum helst rætt til at útiýsa ávísing málum frá fundarskránni. Tað rættar er, at tað verður sett á skránni – og so kann fundurin taka støðu til, um tað skal viðgerast ella ikki. Vit fundurum ikki nýta tíð til at viðgera málið, fellur tað burtur.

– Tað hevur fundurin fullan rætt til. Men Hans

Tausen Olsen hevur ongan rætt til at útiloka eitt mál frammanundan! sigur Klæmint Olsen.

Ferð fyri 200.000 kr.

Eitt mál, Klæmint Olsen vildi hava á skránni, var ein uttanlandsferð hjá SEV-leiðsluni í summar. Hann vildi hava at vita, hví ferðin var neyðug, og hvussu nógv hon kostaði SEV.

Hans Tausen Olsen avvisir hesum við at siga, at leiðslan fyri tað fyrsta ikki er farin útum sínar figgjarligu heimildir, og fyri tað næsta hevur greitt frá hesum tóri á teimum økisfundum, hildnir eru.

– Hetta er einki uttan

undanfærsla, sigur Klæmint. Tí hasir økisfundirnir, stýrið er farið at halda, eru bara kunnandi. Teir hava ongan myndugleika. Tað kann tosast um ymiskt á fundunum, men støða kann ikki takast til nakað sum helst.

– Hvi skal umboðsnevndin taka støðu til eina tílka ferð?

– Tí okkara uppgáva er m.a. at hava eftirlit við leiðsluni. Og vit hava orðgantið fingið nakra frágreiðing uppá, hví ferðin var neyðug. Har fóru eini 10 fólk av landinum. Á eina »kanningarferð«, sum tað varð kallað á teirri ógvuliga tunnu frágreiðingini, givin varð á økisfundinum í Havn. Men hvat kannað varð, fekt lítið at vita um. Og prísurin varð als ikki upplýstur.

Klæmint hevur kortini sína persónligu hugsan um hesa ferð.

– Sannleikin er, at leiðslan tekur sær rætt til eina tílka uttanlandsferð 4. hvørt ár. Har verða helst brúktar einar 200.000 krónur, sum SEV ikki fær nógv gagn av.

– Eg sigi ikki at tað er skeiðt, at hetta er so. Eg krevji bara, at spælt verður við opnum kortum.

Og tað verður tað sam-bært Klæminti Olsen ikki í SEV.

– Tá eg biðið um at fáa mál sum hetta á skránni á tí fundinum, sum er hægsti myndugleiki í SEV, verða tey útiýst. Leiðslan noktar fundinum – hægsta myndugleikanum – at taka støðu til tey!

– Tað er á ársfundinum, at SEV skal taka støðu. Men leiðslan leggur lok á nøkur mál. Utan at hava heimild til tað.

Opnu fundirnir

Klæmint vildi eisini hava eitt uppskot á fundarskránni um, at fundirnir frammyvir verða opnir fyri fjølmóðlunum.

Hans Tausen afturvísti hesum við at siga, at málið var frammi fyri tveimum árum síðani sum ein partur av nýggju starvsskipanini – og bara triggir av 79 limum vóru ímóti skipanini og harvið ímóti afturlætum fundum.

– Tá málið varð frammi í

1994, vóru 19 atkvøður fyri opnum fundum, og 39 ímóti, sigur Klæmint Olsen.

– Men hvi skal tað vera ein forðing fyri, at spurningurin verður tikið upp aftur nú? Hann hevur jú verið nógv umrøddur, og bæði umboðsnevndarlímur, fjølmóðlar og landsstýrið hava givið til kennar, at tey ynskja at fundirnir skulu vera opnir. Spurningurin er aktuallur. Tað kann ikki vera rætt, at leiðslan noktar okkum at tosa um hann.

Hvi ikki fleiri uppskot?

Eitt annað uppskot sum varð skúgvad av borðinum, snúi seg um el prísir.

Klæmint Olsen skjeyt upp, at nøkur yvirlið vórðu gjørd, sum vístu árinini av ymsum lækkingum – t.d. 10%, 20% osv.

– Endamálið var, at fundurin skuldi hava ymskar møguleikar at taka støðu til. Tí verður uppskotið hjá stýrinum felt (tað er at lækka prísir 5 oyru pr kWt, blóm.), so má ein nýggjur fundur til, um ein prislækking skal samtykkjast.

– Endamálið við mínum uppskotið var eina og aleina at forða fyri, at neyðugt verður við nýggjum fundi, sigur Klæmint.

Men hann hevur mistanka um, hví hansara uppskot ikki slapp á fundarskránni.

– Nú er bara eitt uppskot at taka støðu til. Og skal málið avgreiðast á fundinum, er einki annað val enn at samtykkja tað. Soleiðis vil leiðslan tryggja

Eg standi ikki einsamallur

Klæmint Olsen varð valdur í umboðsnevndina hjá SEV. Og líka síðani hevur hann verið í andstöðu til ovastu leiðsluna í felagnum. Nú hevur hann eisini steynt hesi leiðslu, m.a. fyri at leggja omaná upplýsingum, hon hevur skyldu at lata frá sær.

Men Klæmint er bara ein av 79 umboðsnevndarlímum. Og tað er sjáldan, at nakað hoyrist til nakran av hinum.

Tað skerst ikki burtur, at hetta fær Klæmint at standa veikari í eygunum á fólk, sum stendur uttanfyri.

Tí tá bara ein av 79 ger vørl – er so yvirhever nakað at gera vørl um?

Ikki einsamallur

– Eg eri púra greiður um hetta, sigur hann. Eg dugi væl at siggja vandan fyri, at fólk bara halda meg vera ein lognan fyr sum ger vørl um alt.

– Men hetta kann ikki forða mær í at gera vart við nøkur víðurskipti, sum eftir mínum tykki eru heilt út av lagi. Og eg kann ikki bara tuga, tá tey mál eg royni at fáa til

umrøðu á teimum avgerandi fundunum, bara verða skúgvad av borðinum – uttan nakra heimild.

– Tíni sjónarmið heidu fingið meiri slagkraft, um tú ikki stóðst einsamallur við teimum. Hvi fært tú ongan við sær? Stendur tú í veruleikanum einsamallur við hasum meiningunum?

– Trupulleikin er, at umboðsnevndin ongan tíð sleppur at taka støðu til tað, eg færi fram. Tað kemur ikki fyri á fundunum. Tí veit eg ikki, hvussu nógv taka undir við tí.

– Men hinvegin veit eg, at eg ikki eri heilt einsamallur. Eg kenni fleiri, sum taka undir við nógva um av tí, eg havi fært fram.

– Hvi standa tit so ikki meira saman úteftir?

– Eg havi onkuntíð tosað við fólk um at hava ein fyrireikandi fund áðrenn ársfundirnir. Og tað hevði sjálvandi verið tað rætt. Men tað er eisini avmarkað, hvussu nógv tað ein kann bruka uppá hetta.

S-S-

Skjøl verða hildin aftur

Í Sosialinum í gjár segði Hans Tausen Olsen, at ein orsök til at nøkur mál ikki slepa á ársfundin, er, at tey longu eru umrødd á økisfundunum.

Hetta eru fundir, sum leiðslan heldur saman við lokalum umboðsnevndarlímum. Tað ber betur til at tosa saman á hesum smáu fundum, enn teimum stóru, segði Hans Tausen.

Men Klæmint Olsen heldur ikki hetta vera annað enn eitt skálka-skjøl.

– Eg havi ítøkilig dømi um, at økisfundirnir, SEV leiðslan er farin at halda kring landið, ikki loyva vanligu umboðsnevndarlímum stórt annað enn at sita og lurta. Men vit skulu ikki bara lurta. Vit skulu taka avgerðir. Og tað kunnu vit bert gera á teimum veruligu fundunum.

– Hvørji eru tey ítøkiliga dømini?

– Eg havi á hesum fundum biðið um at sloppið at sæð gerðabókina hjá stýrinum – tað sleppi eg ikki. Eg havi biðið um at sloppið at sæð sáttmálan millum SEV og Højgaard og Schultz – tað sleppi eg

ikk. Og eg havi biðið um at sloppið at sæð logfrøðiliga álitið um húsa-keypid – tað sleppi eg heldur ikki.

– Hans Tausen Olsen sigur, at sáttmálin við Højgaard og Schultz er latin øllum umboðsnevndarlímum.

– Eg havi so ongan fingið, so tað má vera áðrenn 1989. Men hóast tað er rætt – er so nøkur grund fyri ikki at geva mær eitt eintak? Hetta er eitt sera týðningarmikið skjøl.

– Viðvíkjandi tí logfrøðiliga álitið, so sigur Hans Tausen tað er nakað, hann skal nýta í rættarsakini móti sær. Tú hevur steynt honum. Hann fer ikki at geva sær síni vápn.

– Ókey – tað kann hann kanska siga. Men tað krevur, at hann sær hetta sum sína privatu sak. Tí fari eg at spyrja, hvor hevur rindað fyri frágreiðingina. Hevur hann gjørt tað sjálvur, er grundgevingin í lagi. Hevur SEV rindað, havi eg sum umboðsnevndarlímur rætt at siggja hana frágreiðingina.

S-S-

sær, at hennara uppskot verður samtykt.

– Soleiðis gongur tað fyri í SEV. Vit, sum skuldi

verið hægsti myndugleiki, skulu helst haldast uttanfyri! s-s-